

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011086
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123011086.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom C. C., D. E. XXX/XX, F. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. novembra 2023 v Trenčíne prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 73Pp/2/2023 zo dňa 28. septembra 2023 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t
a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 73Pp/2/2023 zo dňa 28. septembra 2023 bol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona zamietnutý návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol okresnému súdu doručený dňa 28. júla 2023, a to vzhľadom k tomu, že okresný súd nezistil dôsledné a kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (zo všetkých troch zákonných podmienok bola splnená iba jedna formálna podmienka).

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného a prokurátora okresnej prokuratúry) podal odsúdený sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia pred krajským súdom písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 23. októbra 2023, preskúmal dňa 22. novembra 2023 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchateľ obligatórne prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchateľovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na očakávaný účel trestu (§ 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona). Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu dňa 23. augusta 2023, a zároveň rovnako dôvodne vyhodnotil, že ďalšie dve materiálne podmienky, ktoré sú rovnako ako formálna podmienka nevyhnutným predpokladom na zákonné rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného na slobodu s určením primeranej skúšobnej doby, dôsledne u odsúdeného splnené nie sú.

Aj podľa názoru krajského súdu možno u odsúdeného splnenie oboch materiálnych podmienok konštatovať nanajvýš iba v čiastočnej forme. Ako vyplýva z obsahu predloženého písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, krátkodobé ciele zaobchádzania odsúdený neplní v celom požadovanom rozsahu. Rezervy v časti edukácia plynú najmä z nekritického postoja odsúdeného k trestnej činnosti a nevedomovania si negatívnych dopadov alkoholu na svoju osobnosť, kde má snahu bagatelizovať a racionalizovať svoj nadmerný konzum alkoholu. Rezervy v časti aktivity vo voľnom čase plynú z pomerne pasívneho prístupu odsúdeného k využívaniu voľného času. Odsúdený nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Resocializačnú prognózu riaditeľ ústavu vyhodnotil ako menej priaznivú, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Trest odňatia slobody, ktorý odsúdený aktuálne vykonáva bol pôvodne uložený iba ako podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom, avšak odsúdený pochybil už v priebehu skúšobnej doby. Zo strany súdu mu následne bola daná možnosť spoločnosti preukázať, že išlo iba o ojedinelé zlyhanie, keď rozhodol o predĺžení skúšobnej doby probačného dohľadu o jeden rok. Ani uvedený zhovievavý prístup súdu však nevedol u odsúdeného k želateľnej náprave, predovšetkým k uvedomeniu si vlastných chýb a neustálych zlyhaní vo vzťahu k nadužívaniu alkoholu, pretože opätovne porušil podmienky probačného dohľadu a uloženého zákazu požívať alkoholické nápoje. Pokiaľ si odsúdený ani aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody nedokáže uvedomiť škodlivosť páchania protiprávnej činnosti pod vplyvom alkoholu je zrejmé, že náprava odsúdeného doposiaľ dovŕšená nie je a je nutné v nej pokračovať v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska jeho predmetu tvoria jeden celok, krajský súd na ďalšie vecne správne závery a presvedčivú argumentáciu súdu prvého stupňa vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého uznesenia odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožňuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.